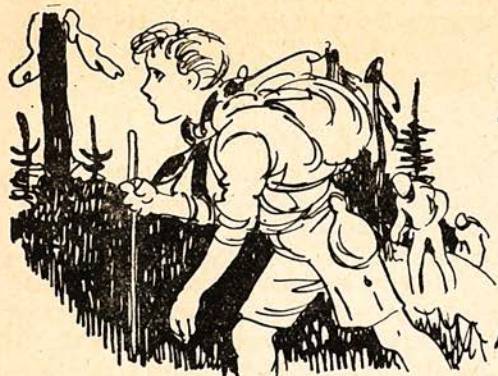

на излетъ изъ Рила

Раницитѣ ни сж тежки, като че сж пълни съ олово. Тежатъ и обувките на краката ни. Тежатъ и клепачитѣ надъ очитѣ ни. Цѣла нощ не сме спали — отъ радостъ, отъ вълнение. Всичко ни тежи, и все пакъ, като по нѣкакво чудо — сили сж ни останали, и ние бодро крачимъ напредъ.

Ходилъ ли е нѣкой отъ васъ изъ Рила планина? Виждалъ ли е нѣкой отъ васъ дворцитѣ на Чамъкория — сега Боровецъ. Измежду всички тѣзи царски дворци, най-много ми е харесалъ този на Сарж-гьолъ. Като го гледа човѣкъ отъ високото, като че гледа нѣкакъвъ дворецъ изъ приказкитѣ на Хиляда и една нощъ.

Но ние отдавна оставихме Сарж-гьолскитѣ езера, и Сарж-гьолския дворецъ е задъ гърба ни. Сега бавно, бавно, пълзимъ нагоре по хубавия Кайзеровъ пжтъ.

Долу — подъ насъ — въ дъното на долината, пѣе своята вѣчна пѣсенъ рѣка Марица. Ехъ тая Марица! Тукъ е луда, палава е. Подскача отъ камъкъ на камъкъ като подплашена сърна. И е студена и е бистра като сълза. Та нали само на два часа отгукъ сж нейнитѣ студени извори. Тамъ — горе — подъ самиятъ връхъ Мусала, Марица събира своитѣ води, които тукъ се пускатъ въ лудешки бѣгъ.

Но когато рѣката слѣзе вече долу въ равнината, заприличава на нѣкоя срамежлива мома — става тиха и кротка.

Цѣлиятъ ни пжтъ е осѣянъ съ черни боровинки и едри червени малини. Чий погледъ не би се спрѣлъ върху тѣзи сладки горски плодове? Чия ржка не би посегнала — да си откъсне отъ тѣзи рѣдки Божи дарове? Ние брахме и ядохме отъ тѣхъ до насита.

Вървимъ полека. Уморени сме всички и все пакъ намираме сили. Сякашъ не кръвъ, а нѣкакъвъ балсамъ тече въ жилитѣ ни. Всички сме въ истински възторгъ.

Какво нѣщо е планината! Какво нѣщо е природата! Петъ часа какъ сме въ непрекъснатъ ходъ. На гърбоветѣ си мѣкнемъ такива тежки раници. Предстои ни още толкова дълъгъ пжтъ и все пакъ всички викаме, пѣеме, възхищаваме се. Блазе му, който по-често ходи изъ балканитѣ!

Очитѣ гледатъ само хубави картини. Гърдитѣ ненаситно се пълнятъ съ свежъ въздухъ. Кжпешъ се цѣлъ въ хладината на шумливата рѣка. Подслаждашъ душата си презъ цѣлото време съ малини и боровинки. А когато презъ почивката вземешъ да си похапнешъ, отваря ти се такъвъ апетитъ, че ти идва чакъ цѣлата раница да изпразнишъ.